

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9461 af 22/03/2010 (Gældende)

Provokerende udtalelser om virksomheden ej væsentlig misligholdelse af uddannelsesaftalen, jf. § 61, stk. 1

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 67.2009

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet 22. marts 2010 i sag 67.2009

A

3F v/forhandlingssekretær Morten Fischer-Nielsen

mod

B v/direktør C

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Linda Rudolph Greisen og chefkonsulent Simon Neergaard-Holm (begge DA) samt advokat Ulrik Mayland og konsulent Gert Svendsen (begge LO). Endvidere har som særlig sagkyndige medlemmer deltaget advokat Birgitte Dember, SALA og forhandlingssekretær Vagn Henriksen, 3F.

Mellem klageren, elev A, født den 24. marts 1986, og indklagede, B, blev den 20. februar 2008 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle uddannes som dyrepasser med uddannelsesperiode fra den 1. april 2008 til den 1. juni 2011.

Klager har ved sin organisation, Fagligt Fælles Forbund, ved klageskrift modtaget den 23. juni 2009 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 45.000 kr. til A samt betale et beløb til Fagligt Fælles Forbund til dækning af omkostninger i forbindelse med sagen.

B har påstået frifindelse.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 10. marts 2010.

Parterne, B ved direktør C, har givet møde for nævnet og afgivet forklaring. Der er desuden afgivet forklaring af V1 og V2.

Sagens omstændigheder

B afholdt den 25. marts 2009 et møde med A. Af referatet fremgår bl.a.:

”...nødvendigt at drøfte alvorlige problemstillinger omkring SK’s opførsel:

1. SK’s holding og attitude overfor ledelsen på B
2. At SK åbent på internettet, facebook, har opført sig illoyalitet over for B
3. SK’s indstilling til håndtering af BA study nr. X
4. SK’s ønske om en ny læreplads

...

På baggrund af samtalen, som her refereret, besluttedes det, at SK forbliver på B som dyrepasserelev. SK blev samtidig oplyst om, at hvis en lignende situation opstår, vil samarbejdet ophøre.”

Den 30. marts 2009 afleverede B en advarsel til A, hvori det anføres:

”I forlængelse af mødet onsdag den 25. Marts med B’s ledelse, hvor problemerne drøftedes og dokumenteredes, modtager vi din undskyldning, men ser os også nødsaget til at give denne advarsel, hvis konsekvens er, at overtrædelse af de på mødet anførte og i det følgende nævnte punkter medfører bortvisning: 1) *arbejdsvægring*: nægtelse af at udføre forefaldne og normale arbejdsopgaver vedrørende pasning af dyrene set i lyset af virksomhedens formål, 2) *uafbalancerede, provokerende og foragtprægede* udtalelser til og om virksomheden og dens ledelse internt og eksternt, 4) tilsvarende skriftlige postulater internt og eksternt samt 5) udvisning af manglende respekt for virksomhedens ledelses ansvarlige fokus på *dyreetiske* forhold.

Positiv interesse for opgaverne i virksomheden og dialog herom i lyset af, at *du*, A, er bevidst om, at du er elev med begrænset erfaring, og ledelsen har mange års international erfaring, ser vi naturligvis meget positivt på.

Læst og modtaget”

A underskrev advarslen den 6. april 2009 og tilføjede efter ”Læst og modtaget”: ”MEN JEG ER UENIG I PÅSTANDENE.”

Den 14. april 2009 opsigde indklagede ansættelsesforholdet med følgende begrundelse:

”I forlængelse af, at A ikke vil skrive under på, at hun har læst og modtaget en skriftlig advarsel af 30. marts 2009 overrakt hende efter mødet onsdag den 25. marts med B’s ledelse, opsiges hun hermed fra sin ansættelse som dyrepasser i B pr. dags dato.”

Den 6. maj 2009 skrev indklagede til A, at opsigelsen rettelig var en bortvisning. I et referat af samme dato fra et møde mellem 3F og B anføres bl.a., at i konsekvens af, at A afviste at underskrive advarslen ubetinget, måtte det opfattes som en afvisning af A’s egne tilsagn på mødet om at efterleve punkterne. A måtte derfor opfattes som upålidelig.

Forklaringer

Klager har forklaret bl.a., at hun på mødet den 25. marts 2009 havde sagt undskyld og sagt, at hun gerne ville fortsætte ansættelsesforholdet. Hun betragtede det ikke som et møde, hvor hun fik en egentlig advarsel. Hun og N, der havde indkaldt til mødet, gav hinanden hånd på, at nu måtte de videre. Hun blev overrasket, da hun fik advarslen. Hun talte med fagforeningen om det, og blev rådet til at underskrive med en bemærkning om, at hun ikke var enig i påstandene. Hun mente ikke, at hun kunne karakteriseres som provokerende og uafbalanceret. Hun talte med den daglige leder V1 om det, og han mente, at hun skulle skrive under. Hun bad om omformulering, men det ville man ikke acceptere. Da hun afleverede advarslen med sin påtegning, fik hun at vide, at hun så ville blive fyret.

Direktør C har forklaret bl.a., at han har formuleret advarslen, der er i overensstemmelse med mødeindkaldelsen og mødereferatet. Han talte ikke efterfølgende med A. Han traf beslutning om ophævelse, fordi A på mødet havde indrømmet og undskyldt sine forseelser, men ved påtegningen på advarslen gav udtryk for, at hun ikke ville acceptere kritikken.

V1 har forklaret bl.a., at A sagde til ham, at hun var bange for advarslen og dens konsekvenser i forhold til andre. Han fortalte hende, at det var vigtigt, at hun tog det som den advarsel, det var, og at hun måtte skrive under. Efter at have fået hendes underskrift og påtegning kontaktede han X, for påtegningen viste, at A ikke ville acceptere faktum.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at det er rigtigt, at der har været nogle episoder. Der var møde herom, og hun undskyldte. Hun fik en advarsel på mødet, hvilket var fair nok. Den efterfølgende advarsel indeholdt nye synspunkter og opstramning, og hun oplevede det som en ny advarsel. Det bestrides, at der var grundlag for at afskedige A alene fordi hun gav udtryk for sin holdning over for advarslen.

Da der er tale om en uorganiseret virksomhed, bør den betale sagsomkostninger til 3F med et beløb, der svarer til bod eller omkring 20 % af det fremsatte krav

Indklagede, har til støtte for sin påstand anført, advarslen var i overensstemmelse med mødereferatet. B kan ikke samarbejde med upålidelige personer, og A’s påtegning på advarslen må i realiteten betragtes som en meddelelse om, at hun ikke ville gøre det, som hun havde lovet på mødet den 25. marts 2009. Vedrørende omkostninger bemærkes, at B er medlem af Dyrlegeforeningen.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

Fire medlemmer bemærker:

Det fremgår af erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 1, at hvis den ene af parterne væsentligt misligholder sine forpligtelser i uddannelsesaftalen, kan den anden part hæve aftalen. Selvom A på mødet den 25. marts 2009 havde accepteret kritikken af hende og undskyldt forholdene, kan den omstændighed, at hun

på advarslen anførte, at hun var uenig i påstandene, ikke karakteriseres som en væsentlig misligholdelse af hendes forpligtelser. Hendes bemærkning ville ikke have hindret B i ophævelse af uddannelsesaftalen, hvis hun efterfølgende på ny misligholdt de i advarslen konkret anførte forpligtelser. Vi finder derfor, at B ikke på det omhandlede grundlag var berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen. Flertallet af disse voterende vil fastsætte erstatningen til B til 30.000 kr. og finder ikke grundlag for at fravige Tvistighedsnævnets praksis, hvorefter hver part som altovervejende hovedregel skal bære egne omkostninger.

Tre medlemmer bemærker:

Det må lægges til grund, at A på mødet den 25. marts 2009 erkendte de forseelser, der fremgår af mødereferatet og formuleringen af advarslen. Vi finder derfor, at A, ved på advarslen at anføre, at hun er uenig i påstandene, og ved sin adfærd i dagene efter mødet den 25. marts 2009 væsentligt har misligholdt sine forpligtelser, og at B derfor var berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen. Vi stemmer derfor for at frifinde B.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet.

T h i b e s t e m m e s:

Indklagede, B, skal inden 14 dage til klageren, A, betale 30.000 kr.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.